

Vážení, milí čtenáři,

Chtěla bych napsat všem milovníkům lesa a přírody vůbec. Budu psát o tom, co mně, jakožto občanku města Kroměříže nepřestane udivovat a nestydím se říci, že urážet. Na sklonku produktivního věku jsem se rozhodla, že z pohodlí městského rodinného domku se přestěhuji na trošku, tak samotu uprostřed polí a užiju si venkovského života. Odjakživa jsem tíhla k veterině, tudíž ke zvířátkům, a ke všemu, co k tomu patří. Na důchod, říkala jsem si. I stalo se skutkem. Přestěhovala jsem se na chaloupku, do polí v místa zvaná Altýře. Nejvíce jsem byla hrdá na hájek, který byl obýván všelikou drobnou i srnčí zvěří. Byl to vlastně větrolam, zabezpečující okolí před nárazy větru. Topoly, ach ty topoly. Přibližně před 2 – 3 týdny se objevil človíček. Představil se jako pracovník Technických služeb města KM. Slovo dalo slovo a dozvěděla jsem se, že topoly vadí letcům. Na letišti prý byla kontrola – revize a stromy již jsou vysoké a musejí se upravit. Kvůli bezpečnosti aviatiků. Byla jsem ubezpečena, že s rozumem. Věřila jsem, že opravdu s ROZUMEM. Jaké však bylo mé rozčarování, když posléze došli další dva pracovníci stejných tech. služeb a byla jsem obeznámena, že se všechny topoly budou během 14 dnů kácet a nechají se pouze dva duby zkraje hájku. Řekla jsem si, že možná ještě něco zachráním a začala jsem obíhat příslušné instituce. Měla jsem smůlu, paní starostka, se kterou jsem o svých problémech chtěla mluvit, byla ten den pracovně ve Zlíně. Nu což, zajdu si na odbor životního prostředí, tam se mi dostane sluchu i informací. Dostalo. Topoly dosáhly těžebního stáří, musejí se vykácet, zkrátka vytěžit a místo nich se osadí jiné stromy. Jsou na to prý dotace z EU. Chtěla jsem vědět, kdo o tomto kácení rozhodl. Padlo jméno ing Vašík Jiří. Nespokojila jsem se s tímto. Myslím si, že tohle rozhodnutí muselo projít schválením městskou radou. Tudíž jsem zapojila celou rodinu do hledání tohoto rozhodnutí na internetu. Ale asi padlo do černé díry, prostě není k nalezení. Jak zvláštní. Myslela jsem si, že mohou pomoci myslivci, tudíž jsem žhavila drát i tímto směrem. Marně. To bylo koncem předminulého týdne. Následující týden, již v úterý 11.3. přijela rychlá rota a děly se věci. Přijel i pan Sedláček Petr. Pochopitelně, chtěla jsem informace co a jak. Měla jsem připomínky, jak technického směru, jak tyhle velké kmeny dostanou přes říčku Kotojedku, mostek má jen určitou nosnost. Také je jen jedna přístupová cesta, dá se říci lepší polňačka zasucha, kterou udržuji já s rodinou. Nestalo se, že by cestu alespoň jednou, pracovníci tech. služeb vysekli, aby mohla pošta, či popeláři tudy jezdit a plnit svou práci. Snažila jsem se vysvětlit, že ten hájek má svou funkci, je tam úkryt zvěře, je to větrolam. Bylo mně řečeno panem Sedláčkem, ať se nemýlím, že i když kolem dokola jsou pole, je to pořád město a zvěř si musí nalézt jiné místo. Nepatří do města. Pořád jsem si myslela, že je možno celoplošnému kácení zabránit, teba prořezávkou nemocných stromů. Jsou odborníci, kteří by tohle posoudili. Jako kdybych hrách na stěnu házela. Dostávala jsem vztek, vmetla jsem panovi Sedláčkovi, že hledí jen na zisk, nedbá moudrosti našich předků, kteří jistě lépe věděli, k čemu slouží větrolam. Proč tam ten lesík je. Bylo mně řečeno, že zisk z vytěženého dřeva ani nepokryje vynaložené náklady této akce. Události dostaly rychlý spád. Už jsem nevěděla, na které dveře zaklepat, bych zvrátila nepříznivý stav věcí. Postupně se dovídám, kolik stromů je v Kroměříži vykáceno. Víím, že se budou místo nich vysazovat jiné, ale než dorostou, aby byly platné pro čistotu našeho ovzduší uplynou desítky let. Proč se nepostupuje rozumně, krok za krokem, všechny pokácené stromy nebyly nemocné. Nevěřím že postupná práce by ohrozila dotace z EU. Vada je v nás. S trpkostí konstatuji, že mně musí stačit jen poslední fotografie prořídilého, polopokáceného hájku, který pořídila paní novinářka Janoušková. A věřit, že hájek bude znovu plnohodnotně vysazen ušlechtilými stromy, kterých si bude mladší generace více vážit. Je třeba se ptát i občanů, ať se vyjádří závčas k různým rozhodnutím ovlivňujícím životní prostředí. Přece nás, vy, představitelé města potřebujete, všichni jsme voliči.